

Přebytek likvidity v bankovním sektoru jako největší chyba ČNB?

Takovéto zmatení, které z příchodu a setrvání zvýšené inflace viní značný růst bilance centrální banky v předchozích letech, může mít svůj původ v monetaristické doktríně. Žije-li totiž někdo v domněnku, že je inflace "vždy a všude peněžní jev" a vidí, že simultánně roste jak bilance centrální banky (a to vskutku prudce), tak míra inflace, snadno učiní tu chybu, že těmto veličinám přiřkne příčinný vztah. Jakkoli je nepochybné, že růst peněžní zásoby má na inflaci určitý (leč stěží měřitelný) vliv, totéž v žádném případě nelze říci o měnové bázi. Monetaristický přístup k inflaci byl odjakživa pro absenci jednoznačně vymezených hranic definice pojmu "peníze" prakticky neuchopitelný. Netřeba však nyní vycházet z novokeynesiánské teorie endogenních peněz, i bez její aplikace v naší argumentaci lze zcela spolehlivě prohlásit, že zvýšená likvidita v mezibankovním sektoru vliv na inflaci mít nemůže, natož aby po tak dlouhou dobu způsobovala její nepolevující růst. I kdybychom tedy připustili, že onen monetaristický přístup k inflaci je správný, stejně zůstává hlubokým omylem z inflace vinit strmý nárůst bilance ČNB v letech kurzového závazku.